

Verso

Irodalomtörténeti folyóirat

Verso
Irodalomtörténeti folyóirat
2018/1

Szakmai védnökök
Bartók István
Jankovits László
Nagy Imre

A szerkesztőbizottság tagjai
Bozsoki Petra
Laczkó András
Milbacher Róbert
Pálffy Eszter
Pap Balázs

Tördelőszerkesztő
Pap Balázs

Borító
Simor Kamilla

Az idegen nyelvű rezümék nyelvi lektora
Maczelka Csaba

ISSN 2630-8479

Felelős kiadó
a PTE BTK Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Intézet
Klasszikus Irodalomtörténeti
és Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszékének vezetője
(7624 Pécs, Ifjúság u. 6.)

szerk@versofolyoirat.hu

EFOP-3.4.3-16-2016-00005

Korszerű egyetem a modern városban: Értékközpontúság,
nyitottság és befogadó szemlélet egy 21. századi felsőoktatási modellben

TARTALOM

Milbacher Róbert Lectori salutem!	7
--	---

TUDOMÁNYOS GYŰJTEMÉNY

PÁLFY ESZTER Barokk udvariság, jezsuita hagyomány Gyöngyösi István <i>Murányi Vénusának</i> eszmetörténeti háttéréről	11
BOZSOKI PETRA Egy női karrier elbeszélésének nehézségei Kánya Emília emlékiratairól	25

TÁRSALKODÓ

S. LACZKÓ ANDRÁS Tér és történelem	51
TAKÁTS JÓZSEF Egy tanulmányút költői átváltozása	69

KRITIKAI LAPOK

BOROVÁ CZ TÜNDE „Jót s jól” helyett: miért? (VADERNA Gábor, <i>A költészet születése: A magyarországi költészet társadalomtörténete a 19. század első évtizedeiben</i> , Bp., Universitas, 2017.)	79
RADNAI DÁNIEL Alapvetés helyett bizonyítandó tétel (SZILÁGYI Márton, <i>„Mi vagyok én?”: Arany János költészete</i> , Bp., Kalligram, 2017.)	85
RÉTFALVI P. ZSÓFIA „Buzgó imádság epedez” (<i>Tiltva, túrve, imádkozva, énekelve: Tanulmányok a Szózatról</i> , szerk. SZALISZNYÓ Lilla, Bp., reciti, 2017.)	95

HASZNOS MULATSÁGOK

PAP BALÁZS Rimay János: Adj már csendességet	101
---	-----

FILLÉRTÁR

SCHELHAMMER ZSÓFIA Ismeretlen szerző: <i>Béla királynak a pogány tatár hámokkal való viadaljáról szép história</i>	115
---	-----

Lectori salutem!

Minden új vállalkozás, amely ma napság a z irodalomtörténet valamely ágának művelését célozza meg, korántsem kockázatmentes: vagy a tökéletes érdektelenség fojtja el már csírájában is a kezdeményezést, vagy a magamutogató provincializmus kisszerűségének áldozatává válik. Akárhogyan is nézem, jelen (ahogyan a régiek mondták) *kisded* folyóiratunk útjára bocsátásának egyetlen racionalizálható okaként legfeljebb is a szerkesztők azon szándéka nevezhető meg, hogy bemutathassuk, itt, a Pécsi Tudományegyetem Klasszikus Irodalomtörténeti és Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszékén miről is folyik a diskurzus. Miféle probléma felvetések, hipotézisek, kérdések foglalkoztatják az itt oktatókat, kutatókat és hallgatókat. Mert mind a régi, mind a klasszikus irodalomtudomány oktatása és kutatása során szinte észrevétlenül olyan műhelyek jöttek létre – az *universitas* szellemiségének jegyében oktatók és hallgatókközösségeként –, amelyek kinőve a helyi kereteketsajátos, karakterisztikus arculatot képviselnek az ország tudományos nyilvánosságának terében.

Nem véletlen tehát, hogy éppen most érett meg a helyzet arra, hogy megpróbálkozzunk a két tudományterületet reprezentáló periodika szerkesztésével, dacára a szűkös anyagi lehetőségeinknek és dacára az ilyen vállalkozásokat kísérő kétségeknek és bizonytalanságoknak. Tesszük mindezt azzal a nem titkolt szándékkal, hogy tudományos érdeklődésünk színét és visszaját is nyilvánosság elé tárjuk, és ezzeleiben kritikai megítélésnek tegyük ki, amitől persze titkon azt várjuk, hogy a reményeink szerint kialakuló viták új szintet visznek a vizsgált korszakok tudományos kutatásába. Minthogy nem szeretnénk engedni a provincializmus démonának – olyan nem a tanszékhez kötődő kollégáink és pályatársaink műveinek publikálására is szívesen vállalkozunk, akik örömmel vesznek részt baráti beszélgetések formáját öltő szakmai vitákban, közös gondolkodásban.

Minden új vállalkozás annyit ér, amit a megálmodói tulajdonítanak neki, és ezen felül persze annyit, amennyi figyelmet a szélesebb szakmai közönségben kelteni képes. Jelen vállalkozásunk értékének elsődleges kritériuma a befektetett munka és lelkesedés révén megvalósult, a többi már nem rajtunk múlik. Azzal a reménnyel bocsájtjuk a világ elé *Versónkat*, hogy értékei a másik oldalról is áttetszővé válhatnak.

Milbacher Róbert